

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720204673
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720204673.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci starostlivosti o maloleté deti V. M. P., nar. XX. XX. XXXX a N. P., nar. XX. XX. XXXX, obidve bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny J., deti rodičov, otca M. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. G., ul. 8. marca XXX/XX, právne zastúpený K. & K. advokátska kancelária s.r.o., E. XXX/X, J. a matky Q. P., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J., A. XXXX/XXX, právne zastúpená B.. Michal Vlkolinský, Námestie SNP 17/29, Zvolen, o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté deti, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13P/36/2020-201 zo dňa 14. 10. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen odvolaním napadnutým rozsudkom sp. zn. 13P/36/2020-201 zo dňa 14. 10. 2021 rozhodol tak, že

I. Otec maloletého dieťaťa M. P., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletej V. M. P., nar. XX.XX.XXXX zníženým výživným zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 60 Eur mesačne počnúc dňom 01.12.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej Q. P., nar. XX.XX.XXXX.

II. Otec maloletého dieťaťa M. P., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletej N. P., nar. XX.XX.XXXX zníženým výživným zo sumy 100 Eur na sumu 50 Eur mesačne počnúc dňom 01.12.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej Q. P., nar. XX.XX.XXXX.

I. Súd návrh otca v prevyšujúcej časti zamietla.

IV. Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/36/2015-134 zo dňa 17.05.2016 v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o výživnom pre maloleté deti.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1, ods. 3 Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Skutkovo svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na potreby maloletých detí, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, otca maloletých detí. K zníženiu vyživovacej povinnosti na strane otca maloletých detí okresný súd dospel po posúdení podstatných zmien okolností rozhodných pre určenie výšky výživného. Prihliadol najmä na to, že otec maloletých detí je v súčasnej dobe nezamestnaný a je poberateľom invalidného dôchodku, pričom výška invalidného dôchodku od 01. 01. 2021 je vo výške 302,10 €. Pracovný pomer otec maloletých detí ukončil zo zdravotných dôvodov, pričom vzhľadom na invaliditu u neho poklesla schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť v miere 60 %. Súd nevyhovел návrhu otca maloletých detí

na zníženie vyživovacej povinnosti na sumu minimálneho výživného, čo predstavuje 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa, kde táto výška je od 01. 07. 2021 29,87 €. Znížené výživné u oboch maloletých detí je primerané súčasným schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca maloletých detí. O nároku na náhradu trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 52 CMP (zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie matka aj otec maloletých detí.

4. Matka maloletých detí v odvolaní navrhla zmeniť rozsudok okresného súdu a návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti zamietnuť. V odvolaní zopakovala skutkové a právne závery vyplývajúce z rozsudku okresného súdu a zdôraznila, že zabezpečuje starostlivosť dvom maloletým deťom za hranicami svojich finančných možností. S deťmi býva v sociálnom byte, kým otec býva sám v byte, ktorého je výlučným vlastníkom. O maloleté deti sa otec nezaujíma, na ich výživu od konca roka 2020 prispieva svojvoľne zníženým výživným 2 x 25,- €, spolu 50,- €, čo je menej ako minimálna výška výživného a nemá žiadnu snahu využiť svoje možnosti a schopnosti na to, aby si svoj príjem navýšil. Podľa matky je v rozpore s dobrými mravmi, aby maloleté deti, ktoré študujú a pripravujú sa na svoje budúce povolanie, prežili z mesiaca na mesiac ani nie zo životného minima. Okresný súd sa tiež v nedostatočnej miere zaoberal skutočnosťou, ktorá bola lekárskeho posudkom zo dňa 30. 07. 2020 zistená, a to že otec môže vykonávať ľahšie práce za uvedených podmienok (bez nadmernej fyzickej námahy, bez dvíhania, nosenia bremien) s možnosťou dodržiavania diétného režimu. Zhoršenie zdravotného stavu otca bolo spôsobené okolnosťami, ktoré si privodil sám a v dôsledku ktorých zúžil svoje možnosti nájsť si adekvátne zamestnanie, a to vzhľadom na preukázané zdravotné problémy u otca, ktoré sú spôsobené okrem iného aj dlhodobým nadmerným užívaním alkoholu. V tejto súvislosti matka poukázala aj na stanovisko kolízneho opatrovníka na pojednávaní dňa 03. 05. 2021, z ktorého vyplynulo, že matka opustila spoločnú domácnosť otca z toho dôvodu, že požíval alkoholické nápoje. Otec maloletých detí nepoprel, že pracovný pomer bol ukončený zo zdravotných dôvodov a bolo mu vyplatené odstupné v sume 5-násobku priemerného mesačného zárobku, teda vo výške 4.413,- €, pričom tieto finančné prostriedky spotreboval sám bez toho, aby aspoň časť prostriedkov poskytol na výživu a výchovu maloletých detí. Súd znížil výživné na maloleté deti, pričom je zrejme, že otec maloletých detí mal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie výživného v nezmenenej výške aspoň ku dňu právoplatnosti rozhodnutia. Matka nespochybnila skutočnosť, že určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, avšak rozhodnutie súdu, ktorým sa znižuje výživné v období, keď sa náklady na obe maloleté deti zvýšili a zvyšujú, je v rozpore s ich oprávnenými záujmami v situácii, keď si povinný z vyživovacej povinnosti sám subjektívne privodí zmenu pomerov, a tým zdôvodní návrh na zníženie výživného.

5. Otec maloletých detí v odvolaní navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu a znížiť výživné u oboch maloletých detí zo sumy 100,- € na sumu výživného 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa mesačne počnúc dňom 01. 12. 2020. Mal za to, že súd prvej inštancie ustálil výživné, ktoré má platiť vo výške spolu 110,- € na obidve maloleté deti za neprimerane vysoké. Poukázal na to, že od posledného rozhodnutia došlo k zmene pomerov na jeho strane, kedy jeho príjem v čase posledného rozhodnutia predstavoval sumu 841,64 € a v čase súčasného rozhodovania jeho príjmom je len invalidný dôchodok, a to od 01. 01. 2021 vo výške 302,10 €, z ktorej výšky nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť súdom určenú výšku výživného. Vyživovaciu povinnosť si plnil riadne a včas, pokiaľ bol v pracovnom pomere u zamestnávateľa do 30. 06. 2020. K ukončeniu pracovného pomeru došlo z dôvodu jeho zdravotných problémov, pričom sa nikdy plneniu vyživovacej povinnosti počas trvania pracovného pomeru nevyhýbal. Napriek tomu, že súd mal preukázané, že u neho nastala miera poklesu schopnosti vykonávať len ľahšie práce za konkrétnych podmienok s možnosťou dodržiavania diétného režimu vzhľadom na to, že si štyrikrát denne pichá inzulín, jeho pracovné možnosti vzhľadom na diagnózy sú značne obmedzené, pričom z jeho strany dochádza k zvýšeným výdavkom spojeným s doplatkami za lieky súvisiacimi s jeho diagnózou. Okresný súd napriek týmto skutočnostiam nesprávne ustálil výšku výživného, pretože takto znížené výživné nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť. Poukázal na základné mesačné výdavky s tým, že mu nezostávajú finančné prostriedky na úhradu doplatkov za lieky, cestovného za účelom návštevy lekárov špecialistov. V odvolaní rozpísal jednotlivé základné poplatky a platby, ako aj svoje zdravotné diagnózy. Mal tak za to, že súd na základe vykonaných

dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne nesprávne vec právne posúdil, preto navrhol odvolaniu vyhovieť.

6. Otec maloletých detí sa písomne vyjadril aj k odvolaniu matky, v ktorom uviedol, že na svojom odvolaní a jeho dôvodoch v plnom rozsahu trvá. Opätovne poukázal na pokles jeho príjmu, kedy aktuálnym jediným jeho príjmom je invalidný dôchodok od 01. 01. 2021 vo výške 302,10 €. Zopakoval, že vyživovaciu povinnosť si riadne plnil, pokiaľ bol v pracovnom pomere, že v súčasnej dobe u neho nastala miera poklesu schopnosti vykonávať ľahšie práce za konkrétnych podmienok s možnosťou dodržiavania diétného režimu vzhľadom na to, že si štyrikrát denne pichá inzulín. Poprel tvrdenie matky maloletých detí, že zhoršenie svojho zdravotného stavu si privedil sám a v dôsledku týchto okolností si zúžil možnosť nájsť adekvátne zamestnanie. Matka maloletých detí konšpiračne vytvorila teóriu o zanedbaní zdravotného stavu, čo rázne odmietol, pretože toto tvrdenie nie je podložené žiadnym dôkazom. Svoje choroby si nezapríčinil, jedná sa o diagnózy, ktoré si nikto sám od seba neprivedie a už vôbec nepraje. Navštevuje algeziologickú ambulanciu vo J. a lekármi - špecialistami sú mu predpisované silné lieky proti bolesti. Rozhodne odmietol tvrdenia matky, že zdravotné problémy si spôsobil okrem iného dlhodobým nadmerným požívaním alkoholických nápojov. Jedná sa opakovane o konštrukciu vytvorenú matkou maloletých detí. V tejto súvislosti poukázal na rozvodový rozsudok Okresného súdu J. pod sp. zn. 5P/36/2015, kde ako dôvod rozvratu manželského spoluzitia uviedol okrem fyzických útokov na svoju osobu aj známosti matky maloletých detí s inými mužmi. Nie je pravdou, že matka maloletých detí opustila spoločnú domácnosť z dôvodu požívania alkoholických nápojov otcom. Matka maloletých detí neprimerane finančne zaťažovala rodinu, fyzicky otca napádala, mala známosti s inými mužmi, avšak napriek jeho snahe zachrániť manželstvo sa rozhodla žiť svojim životom. Za neprofesionálne a nešťastné považoval aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka v rámci tohto konania, na ktoré v odvolaní poukázala matka maloletých detí, že spoločnú domácnosť opustila z dôvodu požívania alkoholických nápojov otcom detí. Nakoľko ide o tvrdenia prebraté od jedného z rodičov bez akéhokoľvek dôkazu a bez oboznámenia sa s rozsudkom o rozvode manželstva. Otcovi maloletých detí nezostávajú finančné prostriedky na úhradu doplatkov za lieky, cestovného za účelom návštevy lekárov špecialistov, ako ani na ďalšie pravidelné výdavky. Opätovne rozpísal základné a nevyhnutné výdavky, a to konkrétne inkaso, plyn, rozhlas a TV/RTVS, električka 38,64 €, voda 10 €, fond opráv a údržby 29,54 €, skylink, satelitná TV 69,60 €, ročné poistenie bytu 53,70 € a 4,30 € ročne, strava doma 100,- €, oblečenie 20,- €, hygienické potreby 20,- €, poplatok za mobilný telefón 30,- €, daň za nehnuteľnosti 5,80 € ročne, poplatok za komunálny odpad 22,- € ročne, daň z nehnuteľnosti pozemky 1,66 € ročne. Vzhľadom na uvedenú situáciu si plnil výživné od 01. 01. 2020 vo výške 50,- € výživné od 01. 05. 2020 vo výške 60,- €, v mesiaci december 2020 zaplatil 200,- € a pri navrhovaní výšky výživného v zmysle ním podaného odvolania nemá na zameškanom výživnom žiadny dlh.

7. Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila. Kolízny opatrovník maloletých detí sa písomne nevyjadril k odvolaniam otca, ani matky maloletých detí.

8. Konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých je upravené v § 111 a nasl. CMP.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP), prejednal odvolania bez nariadenia pojednávania (á contrario § 385 ods. 1 CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, najmä vo vzťahu k námietkam uvádzaným v odvolaniach otca a matky maloletých detí.

14. Matka aj otec napadli odvolaním rozsudok okresného súdu z dôvodu nesúhlasu so zníženým výživným. Matka maloletých detí navrhla návrh otca na zníženie výživného zo sumy 100,- € mesačne na každé dieťa zvlášť zamietnuť, kým otec maloletých detí navrhol znížiť výživné na maloleté deti z určenej výšky výživného 100,- € mesačne na každé z detí zvlášť na úroveň minimálneho výživného v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, čo by predstavovalo od 01. 07. 2021 výživné vo výške 29,87 € mesačne na každé dieťa.

15. Čo sa týka rozhodnutia okresného súdu o výživnom na maloleté deti v rozsahu zníženého výživného, odvolací súd považoval rozhodnutie za vecne správne.

16. Okresný súd správne poukázal na ust. § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

17. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti, a to deťom. Čo sa týka povinnosti prispievať na výživu svojich detí, je potrebné prihliadnuť na faktory, nielen na strane oprávnenej osoby - v tomto prípade maloletých detí, ale aj na strane povinnej osoby - otca maloletých detí. Na strane povinného, teda otca maloletých detí, sú to v prvom rade jeho zárobkové možnosti a schopnosti, a to aj vzhľadom na subjektívne podmienky, majetkové pomery, životnú úroveň, zdravotný stav a pod.

18. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacom zásadou na určenie výšky výživného na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov a na strane oprávneného, teda maloletých detí, zásada, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že ich životná úroveň má byť približne rovnaká, ako je životná úroveň toho-ktorého rodiča.

19. V tejto súvislosti okresný súd rozsiahlo a podrobne odôvodnil, prečo znížil výživné na maloleté deti a určil ho v takej sume, ako je uvedená vo výroku rozsudku. Dostatočne sa zaoberal zárobkovými možnosťami a schopnosťami otca, a to aj vzhľadom na subjektívne a objektívne okolnosti v súvislosti s jeho zdravotným stavom a aktuálnou pandemickou situáciou. Podrobne sa zaoberal jeho príjmom v čase, keď bol zamestnaný u zamestnávateľa R. Q. A. A., s. r. o. J., kde pracoval od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX, pričom pracovný pomer otca bol ukončený zo zdravotných dôvodov a bolo mu vyplatené odstupné v sume 5-násobného priemerného mesačného zárobku, a to vo výške ku dňu 30. 06. 2020 4.413,- €. Okresný súd sa dostatočne zaoberal aj aktuálnym príjmom otca vzhľadom na jeho zdravotné postihnutie a invaliditu, pričom otec maloletých detí poberá od 01. 01. 2021 invalidný dôchodok vo výške 302,10 €. Prihliadol aj na mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u otca na celkových 60 %, a to ku dňu vzniku invalidity po uplynutí podporného obdobia t. j. 29. 06. 2020. Rovnako okresný súd sa správne zaoberal aj príjmami na strane matky, ktorá je od 01. 01. 2020 zamestnaná v C. A. a. s. a jej základná mzda predstavuje sumu 580,- €. Správne sa okresný súd zaoberal nielen príjmami na strane rodičov, ale aj ich výdavkami u každého zvlášť, ako aj odôvodnenými potrebami maloletých detí. Nie je možné opomenúť, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k svojim deťom, pričom na nízky príjem tak na strane otca maloletých detí, ako aj matky maloletých detí, nie je možné pokrývať všetky výdavky rodičov ako aj ich detí tak, aby viedli k bezproblémovému životu. Okresný súd vzhľadom na zárobkové možnosti a schopnosti otca maloletých detí, pokles jeho príjmov, zdravotný stav vyžadujúci poberanie liekov, ako aj invaliditu v rozsahu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na celkových 60 % správne pristúpil k zníženiu vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a správne rozhodol o rozsahu zníženého výživného s prihliadnutím na jednotlivý vek maloletých detí a ich odôvodnené potreby. V konaní nebolo preukázané tak, ako na to poukazovala matka, že k zníženiu príjmov na strane otca došlo zo zdravotných dôvodov, ktoré si pričinil sám (požívaním alkoholu), preto odvolací súd nemohol akceptovať takéto tvrdenia matky maloletých detí. Zhoršenie zdravotného stavu otca nebolo spôsobené okolnosťami, na ktoré poukazuje matka v odvolaní, že si ich privodil sám a že v dôsledku ktorých si zúžil

svoje možnosti nájsť si adekvátne zamestnanie. Pokiaľ matka poukazovala v odvolaní aj na to, že otcovi maloletých detí bolo vyplatené odstupné v sume 5-násobku priemerného mesačného zárobku, teda vo výške 4.413,- €, čo nebolo sporné, pričom otec maloletých detí prispieval na výživu maloletých detí po skončení zamestnania len minimálnym príjmom, neznamená, že matka nemá nárok na zameškané výživné. Matka zameškané výživné mala a má možnosť vymáhať si od otca exekučne.

20. K námietke matky, že súd nerozhodol o povinnosti otca zaplatiť zameškané výživné, ako rozdiel medzi zníženým výživným u maloletej V. v sume 60,- € počnúc dňom 01. 12. 2020 a skutočne uhrádzaným výživným otcom maloletých detí v sume 25,- € mesačne a v prípade maloletej N. počítané ako rozdiel výživného v sume 50,- € mesačne počnúc dňom 01. 12. 2020 a skutočne uhrádzaného výživného v sume 25,- € mesačne pri súčine 11 mesiacov od 01. 12. 2020 do 30. 10. 2021, teda do konca mesiaca, v ktorom súd rozhodol o znížení výživného, odvolací súd poukazuje na to, že výživné v danom období bolo právoplatne určené, a to rozsudkom Okresného súdu J. sp. zn. 5P/36/2015-134 zo dňa 17. 04. 2016 v rozsahu po 100,- € na každé z detí zvlášť. Zročné výživné je povinný súd určovať spätne ku dňu začatia konania, resp. spätne k akémukoľvek dňu predchádzajúcemu v deň vyhlásenia rozsudku, pokiaľ sa výživné určuje zmysle § 77 Zákona o rodine, resp. ak sa výživné zvyšuje ku dňu návrhu, alebo spätne. Pri znížení výživného, keď povinný je zaviazaný prispievať na výživu určitou sumou, ktorá je vyššia, než výška zníženého výživného, pokiaľ si ju povinný neplnil, táto povinnosť bola exekučne vymáhateľná. Až rozhodnutím súdu dňa 14. 10. 2021 bolo rozhodnuté o znížení výživného spätne k 01. 12. 2020, pričom až do vyhlásenia tohto rozsudku bol právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/36/2015-134 zo dňa 17. 05. 2016. Neuvedenie zameškaného výživného nie je procesnou vadou, ktorá by mala za následok nesprávnosť súdneho rozhodnutia, resp. jeho nedostatok. Matka maloletých detí totiž rozdiel medzi reálne plateným výživným otcom maloletých detí a výživným určeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/36/2015-134 zo dňa 17. 05. 2016 do 30. 11. 2020 a na základe rozsudku sp. zn. 13P/36/2020-201 zo dňa 14. 10. 2021 od 01. 12. 2020 stále môže vymáhať exekučne.

21. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacími námietkami otca maloletých detí. Aj keď u otca maloletých detí došlo k poklesu príjmov a jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok od 01. 01. 2021 vo výške 302,10 € nemožno opomenúť to, že povinnosť prispievať na výživu maloletých detí nie je len viazaná na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby (otca detí), ale aj na odôvodnené potreby oprávneného (maloletých detí) v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Maloleté deti totiž nemajú inú možnosť, než byť odkázané na výživu svojich rodičov a vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom je ich základnou a zákonnou povinnosťou, kde výdavky na maloleté deti vo forme výživného je potrebné uprednostniť pred inými nie nutnými výdavkami. V konkrétnom prípade u otca odvolací súd poukazuje napr. na nie nutné výdavky na Skylink satelitnú TV vo výške 69,60 € mesačne, či poplatok za mobilný telefón 30,- € mesačne, kedy poskytovatelia týchto služieb umožňujú zvoliť aj vhodnejšiu alternatívu platieb za poskytnuté služby. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že otcovi pri skončení pracovného pomeru bolo vyplatené odstupné v sume 5-násobku priemerného mesačného zárobku, a to vo výške 4.413,- € ku dňu 30. 06. 2020, pričom otcovi maloletých detí bol priznaný invalidný dôchodok, ako to vyplýva z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 24. 09. 2020 invalidný dôchodok už od 29. 06. 2020 v sume 294,40 €, a teda otec maloletých detí mal finančné prostriedky v dostatočnom rozsahu, aby mohol prispievať na výživu maloletých detí v súdom určenej výške. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd sa nestotožnil s názorom otca, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť súdom určenú zníženú výšku výživného. Odvolací súd chápe zložitú finančnú a zdravotnú situáciu otca maloletých detí, avšak vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je prvoradá. Z tohto dôvodu odvolací súd nemohol prihladiť na námietky otca uplatnené v odvolaní.

22. Odvolací súd vzhľadom na vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu toto rozhodnutie potvrdil vo všetkých odvolaniach napadnutých výrokoch, ako aj v závislých výrokoch.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 52 CMP (žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak), tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).